

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204094
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817204094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou FarkašovsE., N. K. Ž. G. N. nar. XX.XX. XXXX, bytom S.Č. XX, XXX XX E. S., zast. JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou, Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, proti žalovanému PROFICREDIT Slovakia, s.r.o. Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 214/04/216 zo dňa 23.11. 2016.
- II. Vykonateľnosť rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 214/04/216 zo dňa 23.11. 2016 o d k l a d á do právoplatnosti rozsudku vo veci samej.
- III. P r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou žiadala, aby súd rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp.zn. 214/04/2016 zo dňa 23.11. 2016 zrušil, vykonateľnosť tohto rozsudku odložil do právoplatnosti rozsudku vo veci samej a nahradil jej trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, vydal dňa 23.11. 2016 rozhodcovský rozsudok sp.zn. 214/04/16 na základe ktorého bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku : sumu 1.517,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, zo sumy 61,08 Eur od 02.7. 2014 do 03.07. 2014, zo sumy 61,08 Eur od 02.08. 2014 do 14.08. 2014, zo sumy 61,08 Eur od 02.09. 2014 do 07.09. 2014, zo sumy 61,08 Eur od 02.10. 2014 do 06.10. 2014, zo sumy 61,08 Eur od 02.02. 2015 do 05.02. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.03. 2015 do 08.03. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.04. 2015 do 07.04. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 05.05. 2015 do 10.05. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.06. 2015 do 04.06. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.07. 2015 do 07.07. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.09. 2015 do 05.11. 2015, zo sumy 51,08 Eur od 06.11. 2015 do 03.12. 2015, zo sumy 61,08 Eur od 02.10. 2015 do 03.12. 2015, zo sumy 51,08 Eur od 04.12. 2015 do 10.01. 2016, zo sumy 61,08 Eur od 02.11. 2015 do 10.01. 2016, zo sumy 51,08 Eur od 11.01. 2016 do 04.02. 2016, zo sumy 61,08 Eur od 02.12. 2015 do 04.02. 2016, zo sumy 51,08 Eur od 05.02. 2016 do zaplattenia, zo sumy 61,08 Eur od 02.01. 2016 do zaplattenia, zo sumy 1.404,84 Eur od 05.01. 2016 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania

a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.140,- eur a od dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.140,- Eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.517,- Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,94 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,88 Eur. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“) zo dňa 19.02. 2014 uzatvorenej medzi žalovanou a žalobkyňou, bola žalobkyni poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.140,- Eur, so splatnosťou v 42 mesačných splátkach vo výške 61,08 Eur vrátane úrokov. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť za poskytnutie úveru bola 2.565,36 Eur, RPMN za úver predstavovala 67,92%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01%. V zmluve bola ďalej uvedená čiastka revolvingu vo výške 601,03 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú mala zaplatiť vrátane úrokov za celú dobu čerpania revolvingu bola 1.465,92 Eur, pričom predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu predstavovala 60,49% a ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Úverová zmluva obsahovala dohodu o poskytnutí služby upravenú v čl. 8 až 8.6 zmluvy predmetom ktorej bol vymedzený nasledovne : „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 164,01 Eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 85,20 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý.“ Takto vymedzená odplata bola splatná dňom uzatvorenia takto špecifikovanej dohody a zároveň táto odplata bola započítaná na jej pohľadávku predstavujúcu výšku poskytnutého úveru, čím bola v konečnom dôsledku znížená suma poskytnutého úveru a takto dohodnutú odplatu za túto službu, výsledkom ktorej bola istina 975,99 Eur. Následne tieto články zmluvy so žalovaným podpísali, kde po ich podpise pokračovali ďalšie články úverovej zmluvy a to čl. 9,10,11,12,13 a po týchto obe zmluvné strany zmluvu podpísali na znak jej uzatvorenia. V deň uzatvorenia zmluvy bola medzi žalovanou a žalobkyňou uzatvorená rozhodcovská zmluva v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s úverovou zmluvou atď. budú riešené pred súdom v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní a zároveň v zmluve boli uvedené štyri rozhodcovské súdy, ktoré boli kompetentné riešiť sporné záležitosti medzi zmluvnými stranami. Nakoľko sa dostala do omeškania s platením splátok úveru v zmysle zmluvných dojednaní došlo k jeho zosplatneniu, na čo ju mal žalovaný údajne upozorniť oznámením zo dňa 09.11. 2015, avšak v roku 2015 sa ale na adrese bydliska S. XX, XXXXX E. S. nezdržovala, preto sa o zosplatnení záväzku ani nedozvedela. Žalovaný podal vo veci žalobu o zaplatenie sumy 1.517,- Eur s príslušenstvom na rozhodcovský súd príslušný podľa zmluvných dojednaní, ktorá bola súdu doručená dňa 15.04. 2016. Žalovaná suma predstavovala zostatok poskytnutých prostriedkov dohodnutých v zmluve, ktoré žalovanému k dňu podania žaloby neuhradila. Príslušenstvo predstavovalo úrok z omeškania neuhradených splátok, zmluvnú pokutu stanovenú v zmluvných podmienkach zmluvy a trovy právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní. So žalovanou v deň uzatvorenia úverovej zmluvy podpísala aj rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva jej bola predložená na predtlačenej a vyplnenej formulári. Žalobkyňa v čase podpisu rozhodcovskej zmluvy nedokázala ovplyvniť jej obsah, nakoľko tento už bol jasne stanovený a samotné uzavretie tejto zmluvy neoblo na báze vyjednávania si zmluvných podmienok teda individuálnych dojednaní medzi ňou a žalovaným. Považuje predmetnú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú a má zato, že jej uzatvorenie nebolo v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov, nakoľko sa ako spotrebiteľka nachádzala v znevýhodnenom postavení, vzhľadom na vyjednávaciu silu, ktorou disponovala a nízkou úrovňou informovanosti, nebola jej poskytnutá možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah predmetnej rozhodcovskej zmluvy. Jediná možnosť, ktorú jej žalovaný ako dodávateľke umožnil bolo buď predmetnú zmluvu podpísať a podriaďiť sa jej obsahu, alebo by nedošlo k uzatvoreniu ani primárneho zmluvného vzťahu. Žalovaný jej umožnil riešiť spory vzniknuté z úverovej zmluvy buď cestou všeobecného súdu, alebo prostredníctvom rozhodcovského konania, avšak takáto možnosť bola pre ňu viac menej formálna, nakoľko v prípade, ak by skutočne k sporu došlo a žalobu by podávala ona, by nemala reálnu možnosť ovplyvniť výber spôsobu riešenia sporu, čo vyplýva práve z čl. 5 rozhodcovskej zmluvy . „Výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný súd alebo na rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Takéto ustanovenie žalovaná považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 zák.č. 219/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Nie len, že jej bola znemožnená voľba riešiť vzniknutý spor nezávislým súdom, ale žalovaný takýmto ustanovením zmluvy zasiahol aj do jej práva na spravodlivý súdny proces, ktorý jej priznáva samotná ústava SR. Poukázala aj na ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky stanovené v zmluve o revolvingovom úvere, ktoré majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy : Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti : f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2/ písm. a/ až k/,r/ a y/; c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1/ alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V úverovej zmluve nebola stanovená splatnosť jednotlivých splátok úveru ani konečná splatnosť celého úveru, tieto údaje boli súčasťou osobitného dokumentu - oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý jej bol odoslaný až následne po podpise zmluvy ako vyplýva aj z bodu 2.2 zmluvných dojednaní zmluvy. Na tomto dokumente nefiguruje jej podpis s samotná zmluva v rámci zmluvných dojednaní v bode 7.1. písm. g/ len uvádza, že súčasťou zmluvy je aj príloha č. 7 a to práve toto oznámenie, čo jednoznačne preukazuje tú skutočnosť, že žalobkyňa v čase uzatvorenia zmluvy nemohla mať vedomosť o dátume splatnosti splátok úveru a ani konečnej splatnosti celkového úveru. Taktiež neprijateľnosť zmluvných podmienok vidí aj vo výške určených úrokov vo výške 70,01% p.a., ktoré považuje v rozpore s dobrými mravmi a nejasnom stanovení RPMN, ktoré je neurčité nakoľko čl. 5 a čl. 6 uvádzajú rozdielne údaje o stanovení výšky úrokovej sadzby za úver, úrokovej sadzby za revolving a RPMN, tieto ustanovenia sú pre spotrebiteľa nejasné, nezrozumiteľné, nedokáže sa v nich zorientovať a porovnať si výhodnosť, či nevýhodnosť poskytnutého úveru. Zároveň RPMN nebola v zmluve stanovená správne a to tiež zakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, ktorá bola v závere len 975,99 Eur (po odčítaní poplatku za službu odkladu splátok úveru), výška RPMN predstavovala 90,07%. V zmysle ust. § 53 ods. 6/ Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Neprijateľná je aj dohoda o poskytnutí služby odkladu splátok úveru špecifikovaná v čl. 8 úverovej zmluvy a zmluvná pokuta uvedená v zmluvných dojednaniach úverovej zmluvy b doe 14. Sankcie, načo poukazuje na rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 25Co/692/2015 zo dňa 22.02. 2017 kde sa v odôvodnení rozsudku konštatovalo zhodnotenie prvostupňového súdu k otázke služby odkladu splátok a zmluvnej pokuty cit: „Súd je toho názoru, že celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu, ako je uvedené v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere, je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie spotrebiteľa, a preto je uplatňovaná v rozpore s dobrými mravmi a ako taká je neplatná.“; „V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, že dohoda o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou len všeobecných obchodných podmienok, preto žalovaná ako spotrebiteľ podpisovala len samotnú zmluvu o revolvingovom úvere, nie zmluvné dojednanie k zmluve o revolvingovom úvere.“ Uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ktorá sama o sebe predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a nebola individuálne dojednaním čím je neplatná, bola jej odobratá možnosť ochrany svojich spotrebiteľských práv, ktoré boli samotnou úverovou zmluvou porušené a možnosť domáhať sa tejto ochrany práve pred nezávislým a nestranným súdom Pravdou je, že si svoje povinnosti zo zmluvy plnila, predmetné splátky uhrádzala, no pri takých neprímerane vysokých úrokoch a poplatkoch, ktoré popri istine musela platiť ďalej bolo pre ňu neúnosné, zvládnuť takéto finančné zaťaženie. Sám žalovaný v rámci podanej žaloby na rozhodcovský súd uviedol, že napokon zaplatila sumu 1.048,36 Eur, čo predstavuje takmer celú istinu poskytnutého úveru. Celkové náklady, ktoré mala za poskytnutý úver zaplatiť predstavujú sumu 2.565,36 Eur čo predstavuje 262% k istine 975,99 Eur.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 22.05. 2017 uviedol, že rozhodcovská zmluva číslo XXXXXXXXXXX (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“) je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu

a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy a ktorá rovnako spĺňa všetky predpoklady, ktoré stanovuje zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa teda mohla nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohla ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva so žalobcom má preto charakter individuálneho ustanovenia. Podľa ustanovenia čl. 2 rozhodcovskej zmluvy: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory so zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, nezrovnalostí, nárokov medzi zmluvnými stranami a pod. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Uplatňuje sa len vtedy, ak sa nepristúpi k riešeniu veci pred všeobecným súdom. Spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby. K výberu rozhodcu, resp. fóra, kde sa spor bude riešiť, dochádza až pri podaní žaloby. tento výber robí strana podávajúca žalobu - nie teda iba jedna zmluvná strana. Obe zmluvné strany majú v zmysle úpravy ich vzájomného vzťahu rovnaké práva nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť aj postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. To znamená, či rozsah oprávnení žalobcu je rovnaký bez ohľadu na to, či ide o dodávateľa alebo o spotrebiteľa. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ, potom aj on určuje a/ fórum rozhodovania sporu, b/ v prípade voľby rozhodcovského konania rozhodcovský súd. Samotný fakt, že rozhodcovské konanie začne na základe žaloby veriteľ, nie je daný uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Vyplýva z toho, že zo strany spotrebiteľa dôjde k porušeniu zmluvných povinností. Pritom spotrebiteľ nie je zbavený v rámci ochrany spotrebiteľa povinnosti splniť dobrovoľne prevzaté záväzky, v tomto prípade splatiť poskytnutý úver s úrokom za jeho poskytnutie. Rozhodcovská zmluva výber spôsobu riešenia sporov zo zmluvy a tiež výber rozhodcu ponecháva na žalobcu. Ak bude žalobu podávať spotrebiteľ, bude v procesnej pozícii žalobcu, a teda jemu bude patriť právo voľby medzi štátnym súdom a rozhodcovským konaním, čo znamená, že sám môže žalobu (na základe vlastnej voľby či už na príslušnom súde alebo pred rozhodcom, ktorého určí) uplatniť svoje nároky vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou. Môže sa domáhať určenia jej neplatnosti, resp. neplatnosti určitej časti (a to aj rozhodcovskej doložky), splnenia povinnosti veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy (napr. vyplatenia úveru či revolvingu, časti úrokov pri predčasnom splatení, vydaní preplatkov a pod). Je mylné a v rozpore s právnou úpravou, ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a situáciou, kedy žalobu podáva dodávateľ. Ak však má spotrebiteľ postavenie žalovaného, ani v konaní pred štátnym súdom si nemôže zvoliť, na ktorý súd bude žaloba podaná, alebo či bude daná v rámci rozhodcovského konania. Aj v konaní pred štátnym súdom sa žalovaná strana musí podrobiť začatému konaniu, nakoľko dispozícia so žalobou podľa platnej úpravy žalovanému nepatrí. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva teda nespĺňa predpoklad neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukazuje na fakt, že v súčasnosti platný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vo viacerých ustanoveniach predpokladá, že výber spôsobu riešenia sporu prináleží žalobcovi, ktorým môže byť veriteľ alebo spotrebiteľ. začatie rozhodcovského konania dodávateľom neodporuje žiadnemu zákonu, a preto nejde (a logicky nemôže ísť) o protiprávnu skutočnosť. tvrdenia žalobkyne o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka sú v rozpore s daným ustanovením. Právna úprava relevantná v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (v ust. § 53 ods. 4/ písm. r/ Občianskeho zákonníka) určila, že Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Popiera obsah tvrdení žalobkyne o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. V zmysle uvedeného teda Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi

predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Údaje o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, vid' čl. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o dobe trvania a termínu konečnej splatnosti úveru obsahuje. Ako ďalší dôvod pre konštatovanie o bezúročnom charaktere úveru poskytnutého na základe zmluvy žalobkyňa tvrdí, že zmluva neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne, to však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Zmluvy uzavreté medzi účastníkmi konania obsahujú výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluvy obsahujú zákonom vyžadovanú výšku splátky (61,08 Eur) termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2/ písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj ZoSÚ). Nad rámec toho zmluvy obsahujú aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Tvrdí, že zmluvy jednoznačne obsahujú náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Popiera tvrdenia žalobkyne týkajúce sa úrokovej sadzby. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2014. Úverová zmluva, kam patrí aj zmluva uzavretá medzi účastníkmi sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04. 2015. Na uzavretie zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2014 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe je zhodný v oboch bodoch, preto nevidí žiadny skutkový dôvod oprávňujúci žalobkyňu koncipovať zavádzajúce argumenty. Údaj o RPMN nie je predmetom konsenzu zmluvných strán, tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ust. § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka. V bode 5 formuláru žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Vzhľadom na uvedené však nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy v časti náležitosti o RPMN, nakoľko údaj RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver a na základe údajov úveru. Tie boli totožné, teda medzi bodom 5 a 6 nie je v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN žiadny rozdiel. rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje : suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je ten sa stane určiteľným až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Tvrdí, že údaj o RPMN nie je dohodnuteľný v zmysle všeobecných ustanovení civilného práva o vzniku zmluvy, je to nemožné preto, lebo zákon tým, ako určuje parametre, okamih a spôsob jeho určenia, de iure neumožňuje navrhovať ho. Z toho logicky plynie, že jeho uvedenie do zmluvy v zmysle zákona (a jeho výpočet v zmysle zákona) nie je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy s výhradou, doplnením či zmenou. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobca v podanej žalobe pritom nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku, je nepreskúmateľné, pretože okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti (a ani dôkazy na ich preukázanie) o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne má predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle ustanovenia § 53b ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmlúv, podľa ktorého Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie ako ustanoví vykonávací predpis, uvádza, že uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. k/ OZ špeciálnym ustanovením, a teda ustanovením s aplikačnou

prednosťou. Podľa spomenutého ustanovenia sa pre spotrebiteľské zmluvy, predmetom ktorých je požičanie peňažných prostriedkov, zaviedol osobitný režim maximálnej výšky sankcií. Túto maximálnu výšku stanovilo označené ustanovenie odkazom na vykonávací predpis (ktorým je v tomto prípade ust. § 3a ods. 1 až nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. v čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškание (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade 15,75% ročne pri zmluvnej pokute vo výške 0,04% denne (ktorá predstavuje 14,6% ročne), a na základe tejto skutočnosti tvrdí, že maximálna povolená výška zmluvných sankcií dojednaná v zmluve logicky nemohla byť prekročená. Ako vyplýva aj z napadaného rozhodcovského rozsudku, podanou žalobou si uplatnil iba zákonnú časť úroku z omeškania v zmysle relevantných právnych predpisov, a preto námietka žalobkyne stráca reálny význam pre toto konanie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 25.07. 2017 uviedla, že Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere, neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zák.č. 129/2010 Z.z., čím sa má toto zmluva za bezúročnú a bezo poplatkov. samotný spôsob uzatvorenia zmluvy vyvodzuje pochybnosť o jej platnosti v zmysle § 9 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. nakoľko podpísala prvotne Žiadosť/Zmluvu o revolvingovom úvere dňa 13.02. 2014 a až následne žalovaný jej vydal oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a splátkový kalendár zo dňa 19.02. 2014, ktoré už obsahovali všetky podstatné náležitosti, ktoré mala obsahovať samotná žiadosť / zmluva o revolvingovom úvere. Podotýka, že predmetné oznámenie ani splátkový kalendár nepodpísala, čím nevyjadrila ani konkludentný súhlas s uzatvorením zmluvy za týchto podmienok. Nemohla sa pred podpisom zmluvy riadne oboznámiť s jej obsahom. Rovnako tak aj pri predmetnej rozhodcovskej zmluve, nebola schopná ovplyvniť jej obsah, nakoľko šlo len o bežnú formulárovú zmluvu, ktorú žalovaný používa aj pri iných zmluvných stykoch so spotrebiteľmi. Ako uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, že „vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je v prípade predmetných zmlúv termínom konečnej splatnosti dátum 01.09. 2017 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi).“ Sám žalovaný v tomto prípade poukazuje na skutočnosť, že o termíne splatnosti sa najskôr mohla dozvedieť až po podpise zmluvy, teda po 13.02. 2017, nakoľko oznámenie o schválení úveru je datované dňom 19.02. 2014. Údaje uvedené v bode 5. a 6. Žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere sú rozdielne v údají o predpokladanej RPMN za úver a v údají o RPMN za úver a taktiež aj v hodnote priemernej RPMN za úver, a odhliadnuc od výšky týchto veličín, reálne v čase podpisu zmluvy ani nevedela výšku RPMN. Z vyjadrenia žalovaného je uvedené : „Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6. uvedená presne. „tu je zrejmé, že údaje v bode 6. zmluvy boli doplnené až po schválení úveru teda až po vydaní oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 19.02. 2014, teda až potom, čo túto zmluvu podpísala, z čoho jednoznačne svedčí to, že pred podpisom zmluvy nevedela ovplyvniť jej obsah. Pokiaľ ide o chýbajúce údaje o počte, výške a termíne splatnosti splátok je jednoznačné, že v dokumente Žiadosti / zmluvy o revolvingovom úvere absentujú a je nepodstatné tvrdenie o tom, že boli zahrnuté v dokumente o Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, keďže mala byť informovaná o týchto skutočnostiach pred podpisom zmluvy a mala jej byť poskytnutá možnosť sa s nimi oboznámiť a na znak súhlasu podpísať dokument, ktorý tieto údaje obsahuje, čo uskutočnené nebolo, lebo ani predmetné Oznámenie veriteľa, ani splátkový kalendár ňou podpísané neboli. Okresný súd Rožňava v rozhodnutí sp.zn. 6Csr/1/2016 - 71 zo dňa 28.02. 2017 v bode (32) si osvojil totožný názor na predmetný rozsudok Súdneho dvora EÚ, čo obdobne dáva konajúcemu súdu do pozornosti, taktiež aj rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 8C/149/2016 zo dňa 23.08. 2016 vyhodnotil úverovú zmluvu medzi spornými stranami v danom konaní za bezúročnú a bezpoplatkovú, nakoľko úverová zmluva neobsahovala podstatné náležitosti o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov a aj v tomto prípade sa konkrétne jednalo o dodávateľa, ktorým bol žalovaný. Zotrváva na ostatných tvrdeniach uvedených v podanej žalobe a pokladá uzatvorenú rozhodcovskú doložku za neplatnú, pretože nemala možnosť ovplyvniť jej obsah, čím táto nebola individuálne dojednaná, išlo o dokument na predtlačenom formulári a v obave, že jej predmetný úver poskytnutý nebude, nemala inú možnosť, ako sa podrobiť obsahu takto formulovanej doložky.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 10.05. 2018 uviedla, že

žalobkyňa zotrúva na doteraz prezentovaných vyjadreniach. Poukazuje na skutočnosť, že uzatvorená rozhodcovská zmluva s ňou nebola individuálne prejednaná, nedokázala ovplyvniť jej obsah a išlo o formulárovú zmluvu. Bola nútená sa podrobiť režimu rozhodcovského konania, či už ako spotrebiteľke jej bolo rozhodcovské konanie vnútené štandardnou formou - zmluvnou klauzulou a konaním žalovaného, ktorý podal návrh na začatie konania na rozhodcovskom súde, týmto konaním rozhodcovská zmluva spôsobuje zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka jej tak prináleží vyhodnotenie absolútnej neplatnosti v zmysle § 73 ods. 1 zák.č. 335/2014 o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní poukazuje žalobkyňa na ustanovenie § 32 ods. 2/ tohto zákona a uvádza, že stály rozhodcovský súd vydaným rozsudkom prisúdil žalovanému plnenie z úverovej zmluvy, ktorá odporovala zákonu tým, že neobsahovala podstatné obligatórne náležitosti § 92 ods. 2/ zákona o spotrebiteľských úveroch a svojím obsahom tak odporovala zákonu. Zároveň došlo k porušeniu ust. § 45 ods. 1/ písm. b/,g/,i/ a l/ zákona o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní, vzhľadom na čo žalobkyňa žiada, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň dáva do pozornosti rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 11Csr/2/2017 - 131 zo dňa 24.11. 2017, kde v obdobnom prípade medzi sporovými stranami došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku.

5. Od 01.01.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, preto súd daný vzťah účastníkov konania posudzoval podľa § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenie), ktorý stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pre 01.01.2015. Rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia a keďže žalobkyňa podala žalobu v zákonom stanovenej lehote súd sa zaoberal neplatnosťou rozhodcovskej zmluvy.

6. Podľa § 1 ods. 4 Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01.01.2015 v rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať len v spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní (zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

7. Podľa § 4 ods. 1, 2 Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

8. Podľa § 41 ods. 1 Zák.č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiada o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

9. Podľa § 28 ods. 6 Zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadol aj bez návrhu.

10. Podľa § 45 ods. 1., 2., 3. Zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku ak : a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní c) rozhodcovským rozsudkom rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská

zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená so spotrebiteľského a rozhodcovského konania d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanovením tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhol podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplýva potreba jeho nariadenia, najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predbežné dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu, ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1, písm. c) , e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1., 2., 3. Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa čl. 2, písm. a) Smernice Rady 93/2013 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice " nekalé podmienky" znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

15. Podľa čl. 3 ods. 1. až 3. Smernice Rady 93/2013 EHS o nekalých podmienkach v

spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

16. Podľa bodu 1. písm. q) prílohy k Smernici Rady 93/2013 EHS (podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3) za nekalé podmienky možno považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je: neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podávať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami, výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

17. Podľa čl. II. Zák.č. 150/2004, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13EHS z 05.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095,21/4/1993, str. 29-34) (ďalej len smernica). Túto smernicu je nevyhnutné využívať, ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak národný súd prehlási, že má právomoc hodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

18. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.03.2012 sp.zn. 6Cdo1/2012).

19. Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci je otázka, či rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc je platná. V zmluve sa účastníci vzťahu dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere , s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým so stálych rozhodcovských súdov uvedených v rozhodcovskej zmluve. Výber rozhodcovského súdu , ktorý je oprávnený prejednať a rozhodnúť vec spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

20. Podľa dojednanej rozhodcovskej zmluvy, spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporu spočíva na žalobcovi. Ak by začalo konanie na návrh žalobkyne, ako spotrebiteľa mala by možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh žalovaného, ako dodávateľa, žalovaná ako spotrebiteľka je nútená nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula alebo žalovaný, ako dodávateľ svojim konaním. Žalovaná, ako spotrebiteľ má byť chránená pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami.

21. Keďže žalobkyňa podala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, povinnosťou súdu bolo zaoberať sa platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Súd dospel k záveru, že uvedená zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa napriek tomu, že bola uzavretá na samostatnej listine. Nebola individuálne dojednaná, bola uzavretá v čase zníženej bdlosti spotrebiteľky, ktorej motiváciou bolo uzavretie úverovej zmluvy. Bod 5. rozhodcovskej zmluvy obsahuje neprijateľné dojednania, pretože vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na rozhodcovský súd. Z toho dôvodu, je takéto dojednanie neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

22. Aby rozhodcovská zmluva vznikla, je potrebné individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by s odbornou starostlivosťou žalovaný ako dodávateľ najprv poučil žalobkyňu, ako spotrebiteľa a dal jej priestor na rozhodnutie. Predtlačené poučenie v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie dôsledkov rozhodcovského konania. Kvalifikovaným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, ako to bolo i v tomto prípade (čl. 3 Smernice rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

23. Treba tiež poukázať na to, že ak je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu, takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliada aj bez návrhu. Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.02.2011 sp.zn. IV. US 55/2011). Predmetný rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy je nulitným právnym aktom a nemožno ho považovať za spôsobilý exekučný titul.

24. Je evidentné, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly, ktoré spotrebiteľ nemôže meniť. Žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že žalobkyňa si individuálne vyjedнала rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listiny a dôkazy podporujúce záver o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, nie žalobkyňa má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobkyňa individuálne vyjedнала rozhodcovskú zmluvu, potom by muselo platiť, že podmienky arbitráže boli individuálne vyjednané.

25. Pokiaľ je v rozhodcovskej zmluve obsiahnuté ustanovenie podľa ktorého mal žalobca právo od zmluvy jednostranne aj bez uvedenia dôvodu v lehote 14 dní odstúpiť, súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že zmluva je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy odstúpiť nemožno. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú splnené ani zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Navyše podľa právneho názoru súdu za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá proti nemu žalobu na rozhodcovskom súde.

26. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky súd vidí tiež v geografickom faktore, kde neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca od 340-420 km v závislosti od využitej trasy pre účasť na rozhodcovskom konaní je odradzujúca. (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Océano grupo editorial). Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-243/08 Pannon). Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej

kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 -C-244/98 Océano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

27. Súd z vyššie uvedených dôvodov považoval predmetnú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, preto žalobe vyhovel.

28. Súd tiež rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 2/, z.č. 244/2002 Z.z.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).